A°. 1838. N°. 104.

ZONDAG DEN 30sten DECEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den 27 December* 1838.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: JACOB SALOMON SWIJT, geboren te *Amsterdam*, en REBECCA JACOB SAMSON, geboren te *Suriname*; beide alhier woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Plaatselijke Policie.

Bij gelegenheid van de op handen zijnde *Oude-* en *Nieuwejaarsdagen*, worden de Ingezetenen dezer Stad herinnerd aan de Publicatie van 19 | 25 November 1828, inhoudende verbod *om binnen den omtrek der Stad Vuurwapenen of Vuurwerken onder welke benaming ook af te schieten of op te laten.*

De ondergeteekende vertrouwt dat Ouders, Voogden en Hoofden van huisgezinnen ter wegneming van alle gevaar hetwelk door het afsteken of oplaten van Vuurwerken kan outstaan, hunner zijds zullen medewerken tot handhaving van dit verbod; terwijl hij zijner zijds de bevelen heeft gegeven, dat door de Policie op het naarkomen van hetzelve worde gewaakt.

Paramaribo den 26 December 1838.

De Procureur Generaal *ad interim* der Kolonie SURINAME,
P. FIERS SMEDING.

Eerste Oproeping.

De Commissie van INSCHRIJVING en VRIJSTELLING voor de Schutterij van *Paramaribo*, benoemd door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal *ad interim*, bij Gouvernements-Order, dd. 10 dezer, No. 314 | 19, roept bij dezen op:

Alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar doorgaans bewijsselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den 1sten Januarij 1839, den vollen ouderdom van *Achttien* jaren zullen bereikt hebben, en alzoo hun *Negentiende* jaar zullen zijn ingetreden, en die hun *Negen en Veertigste* nog niet zullen hebben bereikt, en alzoo hun *Vijftigste* nog niet zullen zijn ingetreden, welke nog niet in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen magten, al dan niet tot de vrijgestelde te behooren; met uitzondering nogthans van zoodanige, welke volgens art. 3 van het *Reglement voor de Schutterij*, gearresteerd den 31sten December 1835 en 13 Mei 1836, of van schriftelijke FINALE VRIJSTELLING van de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling, dd. 6 Februarij 1837 en 29 Januarij 1838, voorzien zijn.

Zij zal hare *eerste* zitting houden op Maandag den 7den Januarij 1839, des morgens van 10 tot 1 uren, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur en hare werkzaamheden voor die zitting bepalen, tot de personen wier namen aanvangen met de letters A. B. C. D. E. F. G. H. J. K. en L.

De voor de Commissie verschijnende zullen de Letters en het Nummer hunner Woonplaats, en den naam der Straten moeten opgeven.

Paramaribo den 27 December 1838.

Namens de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voornoemd;
De Secretaris,
H. BENJAMINS.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 25sten dezer, de Engelsche Schoener *Eliza*, Kapt. John Smith, van Berbice, hebbende 8 dagen reis. Passagier: Giles Dixon.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 29 October 1838.*)

NEDERLANDEN.

'SGRAVENHAGEN, 22 *October*.

De prins Lodewijk Napoleon Bonaparte, die Zaturdag avond, over Utrecht te Rotterdam was aangekomen, en in het hôtel des Pays-Bas zijnen intrek genomen had, heeft van zijn verblijf in die stad gebruik gemaakt om ook deze stad te bezoeken. Omstreeks een uur is de prins alhier aangekomen en aan het hôtel de Bellevue afgestapt. Anderhalf uur heeft de prins in deze residentie doorgebragt. Hij was verzeld van een jong mensch, zijnde zijn adjudant, benevens van eenen geneesheer. De prins heeft in gezelschap dezer beide personen het museum bezocht en eene wandeling te voet door de stad gedaan. Na een dejeuner-dinatoir aan het hôtel te hebben gebruikt, zijn zij weder naar Rotterdam teruggekeerd, vanwaar de banneling zich morgen met de stoomboot de Batavier naar Londen zal inschepen. De prins is een jong mensch, van schoone gestalte, vol vuur, blond, en heeft een manhaftig en geheel militair voorkomen.

HAARLEM, 26 *October*.

Het parijsche dagblad, 't welk de tijding heeft vermeld, dat de londensche conferentie een besluit stond te nemen ten aanzien der belgische aangelegenheden, en daarbij den afstand van het grondgebied in Limburg en Luxemburg in zijn geheel zoude laten, maar de schuld, ten laste van Belgie, tot eene zekere hoogte verminderen, verzekert bij herhaling dit van goederhand te hebben vernomen, en gisteren scheen men te Brussel het een en ander geenszins onwaarschijnlijk te achten. Naar aanleiding van berigten uit Londen zoo wel als uit Parijs, beweerde men, dat het aandeel der schuld tot zes millioenen zoude worden verminderd; dat ook het cijfer van den achterstand eene aanzienlijke reductie zoude ondergaan, en dat er ook omtrent voorwaarden van capitalisering zoude zijn beslist. Iets zekers scheen er niet bekend. — De belgische revolutionairen beklaagden zich over de fransche en britsche gevolmagtigden, en beweerden, dat de belgische ministers zich heftig tegen deze of dergelijke schikkingen verklaarden; — dat, in elk geval, de Belgen zich nimmer eenig deel van het grondgebied zouden laten afnemen, enz.

De Fransche Huishouding.

Het ligt in den aard van gemengde besturen of regeringsvormen, dat ook de daarvan uitgaande handelingen dikwijls eene vreemde menreling van strijdige beginselen vertoonen; hartstogt aan den eenen, welberaden oordeel aan den anderen kant; somtijds eene onmiskenbare zucht en geschiktheid tot verstandigen en wettigen vooruitgang, dan weder eene heerschende neiging tot willekeur en onbestendheid. De gemengde regeringsvormen, in welke de magten zich zoodanig opwegen, dat alle standen en klassen bij afwisseling eene beurt krijgen aan de uitvoering van hunnen wil en door den wil van de volkspartijen aan die van vorsten of ingestelde magten doorgaans de wet wordt gesteld, hebben eigenaardig dat gebrek aan zich, van, als eene onstuimige zee in gedurige schokken en slingeringen te verkeeren, en, zoo zij al vele zaken met geestkracht aangrijpen, toch ook maar weinige aangelegenheden, ten einde toe, naar een verstandig beredeneerden gang te besturen. Als men dit alles gadeslaat kan het evenwel tevens den aandachtigen lezer niet ontgaan, dat er bij de behandeling van zaken, in de aldus beheerschte staten, een groot verschil ten goede of ten kwade bestaat, naar gelang op het een of ander onderwerp meer door den invloed eener doldriftige partij gearbeid wordt, of, hetzelve aan een meer verstandig gedeelte der natie is overgelaten. Passen wij deze opmerkingen op Frankrijk toe, dan gelooven wij dat het niemand verwonderen moet, als men de Franschen aan den eenen kant niet bouwen, en aan den anderen kant afbreken, als men hen veeltijds naauwgezet, eerlijk, billijk, kiesch en menschlievend in hunne uiterlijke handelingen ziet, en hen aan den anderen kant onredelijk, dwaas, roofzuchtig, woest en bloeddorstig bevindt, ja hen, als met zich zelven in strijd, gelijktijdig altaren voor Bellona en Ceres, voor Mars en Hermes ziet stichten.

Deze kleine inleiding was noodig, omdat wij, in eenige beschouwing van de Fransche handelswetgeving willende treden, ons getroffen gevoelden door het contrast, van de daarin doorstralende sporen van eenen vreedzamen en verlichten vooruitgang, met de dwaze oorlogsdrift en afschuwelijke regtsvertreding; welke Frankrijk nog in de laatste jaren, bij herhaling, zoo ten onzen aanzien, als elders, aan den dag heeft gelegd. Zouden wij ons nu, om de grif welke dit laatste in ieder eerlijk Hollandsch hart moet te weeg brengen, oneerlijk betoonen ten opzigte van de erkenning van de wezentlijke voortgangen van eenen zoo veel beduidenden staat; zouden wij zeggen dat een volk, hetwelk ons Antwerpen op de wederregtelijkste wijze ontwrongen heeft, eene natie welke nu weder in het vraagstuk der vier-en-twintig Artikelen de eischen van billijkheid, eer en trouw op de onverantwoordelijkste wijze helpt verkrachten, dat eene natie welke nog altijd droomt van de uitstrekking harer grenzen tot aan den Rijn, of laten wij het zeggen, zoo als het is, die nog altijd loert op de herzatting van een Napoleontischen rooftogt tot brandschatting en onderwerping van het vreedzame Europa, zouden wij zeggen dat zulk eene natie en deszelfs bestuur woest en barbaarsch moet zijn in alles, omdat zij zich in de genoemde zaken als eene tirannische en onzinnige horde gedroegen? Zoo wij dit wilden, zouden wij aan de waarheid te kort doen, daarmede een

zelven misleiden en aan de bestemming van een *Algemeen Handelsblad* al vast zeer slecht beantwoorden.

De waarheid is, dat Frankrijk in de laatste jaren aanmerkelijke schreden voorwaarts heeft gedaan tot die industriele krachtsontwikkeling, welke zich op de duurzame grondslagen van eene vrije concurrentie grondt en daarom als een wenzenlijke vooruitgang te erkennen is. De bevorderingsmiddelen der nijverheid hebben zich onder de laatste ministerien meer en meer naar de wet der natuur gerigt. De bijzondere dwangmiddelen zijn meer en meer aan het algemeene belang opgeofferd en eene verstandige vrijheid van handel en bedrijf heeft met elk jaar eene of andere overwinning op de domme uitsluitings-theorien behaald. Het zou te veel plaats innemen zoo wij alle, tot dit onderwerp betrekkelijke, maatregelen van het bewind van Louis Philippe optellen wilden, maar om slechts eenige op te noemen, welke van tijd tot tijd onze aandacht hebben getrokken, zoo vinden wij daaronder opheffing van het verbod van invoer van cachemiren Shawls, gesponnen katoen, ijzeren kabelkettingen, horologien, Russisch leder, rhum en meer voorwerpen, voor welker verbod doorgaans regten van 8 à 10 pCt. in de plaats zijn gesteld; zoo vinden wij al verder vermindering van het inkomend regt op fijn werkhout, verfhout, leijen, Pruisisch blaauw, katoen, ivoor, koper, ijzer, oliezaden, steenkolen, sommige soorten van oliën, wol, peper, huiden, smeer of talk, zwavel, en een aantal belangrijke voorwerpen meer; zoo vinden wij ook opheffing van verbod of vermindering van regten op den uitvoer van eenige soorten van zijde, van vellen en haar, dienstig voor de hoedenmakerij, timmerhout, schors, werktuigen, pottemakkerswerk, molensteenen, aarde voor aardenwerk enz. Twee wetten van Julij 1836, en eene ordonnantie van Julij 1837, op dat voetspoor voortgaande, hebben de evengemelde en andere vroegere handelsverligtingen bevestigd en omtrent de lijnwaden van vlas en hennep van daarbij bepaalde hoedanigheid, het tafellinnen, de vilten hoeden, het wollen passementwerk, de vloertapijten, kantwerken, tin- en koperwerken, knoopenmakerswerk, gelooide huiden, antimonie, cochenille, kopererts, wollen garens, paarlemoer, het haar van verschillende soorten en een aantal artikelen meer, dergelijke handelsverligtingen ingevoerd. En, zoo als dus in dit opzigt een wezentlijke voortgang te bespeuren is, zoodat zich die ook aan de verbetering van wegen en kanalen, aan de betere regeling van vrachttarieven, aan heilzame veranderingen in de bestemming en werking der kamers van koophandel, in het kort aan de meeste onderwerpen, die tot handel en industrie in betrekking staan, ontegenzeggelijk ontwaren.

De zaak van den vrijen handel is eene wereldzaak, een volstrekt algemeen belang. Het moet dus genoegen geven, zulke vorderingen te zien en wij hebben met deze erkenning tevens een blijk van onze onpartijdige waarheidsliefde willen geven tot wegneming van het verkeerde begrip, waarin vele van onze landgenooten nog ten aanzien van de tegenwoordige Fransche administratien verkeeren. Bij deze gunstige vermelding kunnen wij evenwel ook niet nalaten, de opmerking te voegen, dat van de buitensporigheden van Napoleons dwangbewind en van de obscurantistische ministerien van Villèle en St. Cricq nog altijd zoo veel sporen zijn overgebleven, dat er eene lange reeks van jaren vereischt zal worden eer de geheele handelswetgeving, ook met het beste beleid, in Frankrijk, op een zoo volkomen liberalen voet zal kunnen worden gebragt, als een verlicht inzigt doet wenschen. God verleene daartoe het behoud van den vrede en den geest der wijsheid aan de natie, welker wuftheid, zoo in het goede als in het kwade, voorlang tot een spreekwoord geworden is. God verleene daartoe de overmagt aan het verstandige deel des volks, op het verachtelijke rot van woestelingen en intriganten, die de onregtmatigste eischen voorstaan op hoop van het getergde menschdom in nieuwe oorlogen te wikkelen, die steeds naar oorlogen haken om Europa te kunnen brandschatten, en in roof de verrijking te zoeken, welke anderen zich door hunne noeste vlijt verschaffen.

Onder de vele zaken, die aan eene oordeelkundige herziening steeds groote behoefte hebben, tellen wij de bepalingen op het stuk van den invoer der granen, welker complicatie in Frankrijk ook nog verre af is van eenen verlichten geest van handels-liberaliteit te vertoonen; dat het Fransche handels-departement er reeds sedert lang op bedacht is, om ook ten dien aanzien werkelijk den geest der natie tot een goed inzigt voor te bereiden, hebben wij intusschen nu en dan gelegenheid gehad uit de heel of half officiele artikelen van sommige bladen af te leiden. Niet minder aanstootelijk evenwel zijn de nog bestaande verordeningen op het stuk van den invoer van koloniale waren, welke, zoo als bekend is, sedert eenigen tijd het onderwerp van zeer dringende vertoogen van de ingezetenen der kolonien zoo wel als van de Fransche handelsteden en zelfs ook van de hoofdstad, hebben uitgemaakt. Wij durven niet bepalen wat dwazer is; hun verbod van invoer van koloniale waren aan de landzijde, of hun ongerijmd bezwaar van den invoer der producten van eigen kolonien in de Fransche havens, of de verhindering van den vervoer van die producten naar elders. Doch het lijdt geen twijfel, dat Frankrijk met die alle gezamentlijk, aan den eenen kant deszelfs handel aanmerkelijk verkort en aan den anderen kant deszelfs koloniën te gronde rigt. Zoo men eene verbetering megt willen zoeken in den enkelen vergunden uitvoer naar elders, zou men de zaak nog ongerijmder maken. Men zou dan als het ware, de kolonien van het moederland afstooten en zich tevens het genot van het product en het voordeel van den handelsruil ontzeggen.

ADVERTISSEMENTEN.

TRANSPORTEN.

(42702) Den 6den December 1838. ERNST MATROOS qq. c. s. Boedel JACOB MATROOS, aan C. C. GRAANSMA, van het Huis en Erf, aan de *Steenbakkerij Straat*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 289 en Nieuwe Wijk La. C. No. 117.

Den 12den. J. H. WAGNER, aan J. G. KRAMER, van het Huis en Erf, aan de *Klipsteenen Straat*, bekend onder Oude Wijk La. B No. 206, en Nieuwe Wijk La. A. No. 247.

Den 18den. J. T. BENESCIA, aan NATHANAEL VOLLENBEEK, van de *helfte* in het Huis en Erf, aan de Voorstad *ZEELANDIA*, *Tweede Dwars Straat*, Oude Wijk La. A. No. 47 en Nieuwe Wijk La. A. No. 84.

Den 27sten. M. A. KEIJSER, Vendumeester, aan T. P. KAERSENHOUT, van den Domeingrond *Voorzorg*, gelegen aan de rivier *Saramacca*.

Idem. Dezelve, aan GEBROEDERS KEIJNS, van de Plantaadje *Mon Affaire*, gelegen in de *Hoer Helena Kreek*.

Paramaribo den 28 December 1838.

De Griffier van het Geregtshof te *Suriname*,
A. VAN MEERTEN.

(43873) Aan het DEPARTEMENT der *Onbeheerde Boedels*, zijn gedevolveerd, de navolgende; als:

De Boedel WILLEM JACOBUS PANTEKOEK, den 9den November 1838; en de geëxisteerd hebbende *FIRMA* van KAMPF & VAN DER KAMP, (door het overlijden van J. H. VAN DER KAMP,) den 30sten dito.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren derzelve opgeroepen, ten einde en op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo den 29 December 1838.

De fungerende Curator,
JOHs. HELB.

Derde Advertentie.

(43874) Aan het DEPARTEMENT der *Onbeheerde Boedels*, zijn gedevolveerd, de navolgende Boedels, als:

Van JOHAN CHRISTOLPH HAENEL, (door het overlijden van ABENA van HAENEL,) den 22sten November; en GERRIT JAN MOSSEL BRUGMAN, den 10den December 1838.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren derzelve opgeroepen, ten einde en op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo den 29 December 1838.

De fungerende Curator,
JOHs. HELB.

Tweede Advertentie.

(43875) Aan het DEPARTEMENT der *Onbeheerde Boedels*, zijn gedevolveerd, de navolgende Boedels, als:

Van ANDREW CHARURRIER, den 17den December 1838; GEORGE BENJAMIN MAYNARD, den 24sten December 1838 en DAVID LODEWIJK VALENTIJN, den 27sten December 1838.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren derzelve opgeroepen, ten einde en op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo den 29 December 1838.

De fungerende Curator,
JOHs. HELB.

Eerste Advertentie.

(43290) De fungerende CURATOR bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal op den 17den Januarij 1839, des namiddags om 4 ure, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, doen verkoopen:

De *NALATENSCHAPPEN* van de Heeren ANDREW CHARURRIER en GERRIT JAN MOSSEL BRUGMAN, bestaande in: *LIJFSKLEEDEREN*; alsmede *twee SLAVEN* genaamd *London* en *Hanibal*; aankomende den eerstgemelden Boedel.

Voorts in dezelve maand opgemeld, waarvan den datum nader zal worden bekend gemaakt:

Den GROND *VRIESENBURG*, met de daarop staande GEBOUWEN, gelegen in de *Perica Kreek*, ter linkerhand in het opvaren; toebehoorende den Boedel J. H. P. KENSWIL.

En

Het *HUIS* en *ERF*, La. E No. 333, in de *Hooge Straat*; aankomende den Boedel J. C. HAENEL.

Paramaribo den 29 December 1838.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

De ondergeteekende IJKMEESTER der Kolonie *Suriname*, zal van den 3den tot en met den 31sten Januarij 1839, van 's morgens *negen* tot 's middags *twaalf* uren, ten zijnen Huize aan de *Kromme Elleboog Straat* vaceren, tot het IJken van *Ellen*, *Maten* en *Gewigten*.

Paramaribo den 28 December, 1838.

J. B. LOUZADA.

(43881) De ondergeteekende adverteert bij deze, dat hij uit de Militaire Dienst als Officier van Gezondheid 2de Klasse *eervol* ontslagen, thans op het Etablissement *Johanneszoon* ter uitoefening der Praktijk als *HEELMEESTER* ten platten Landen zich heeft gevestigd, en recommandeert zich in de gunst der Heeren Planters.

Etablissement JOHANNESZOON, den 27 December 1838.

B. MAIJER.
Doct. Medicin. et Chirurg.

Bij Wm. MEIJER:

(43872) Gebrade KALFSSCHIJVEN in blik, HAMMEN, ROLPENS en SAUCIJSJES, WIJNEN, *DRANKEN*, LIKEUREN en MAAG-BITTER, diverse Heeren en Dames *STUK-* en *MANUFACTUURGOEDEREN*.

SPIJKERS, gemalen *KRIJT*, *VERFWAREN*, &c. &c.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.